

Bilag 3.

Sagførerraadet.

København, den 13. Maj 1941.

Under Henvisning til det i Folketinget den 25. April 1941 fremsatte Forslag til Lov om midlertidig Begrænsning af Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom tillader Sagførerraadet sig herved at henlede Opmærksomheden paa nogle af Lovforslagets Bestemmelser, som, saaledes som de er formede, maa forventes at volde Vanskeligheder, der ikke nødvendiggores af Lovens Formaal, og at henstille til Overvejelse, om ikke Vanskelighederne kunde lettes ved saadanne Ændringer som dem, der nedenfor bringes i Forslag.

ad § 1, Stk. 2. Bestemmelsen om, at foranstaaende Hæftelser medregnes med de Beløb, der fremgaar af Tingbogen, medfører, at der ikke tages Hensyn til, at foranstaaende private Pantebreve er afdraget og derved nedbragt, medmindre Afdragene er aflyst i Tingbogen. Det henstilles, at der gives Adgang til for private Pantebrevs Vedkommende at dokumentere Restgælden ved Attest som nævnt i § 6, Stk. 2, 1ste Punktum. Det vil ofte sinke en Sags Ekspedition, hvis et privat Pantebrev skal aflyses for det betalte Afdrag, f. Eks. i de Tilfælde hvor et Pantebrev er haandpantsat, eller hvor der skal fremskaffes Legitimation for Enke eller Arvinger og indhentes deres Kvittering.

Det maa forudsættes, at Attestudstederen, hvor det kan lade sig gøre uden Forsinkelse af Sagen, lader betalte Afdrag aflyse, og at han kun i de Tilfælde, hvor han kan være ganske sikker paa, at der ikke er ringeste Tvivl, berigtiger Sagen ved Udstedelse af Attest om Restgældens Størrelse. Den Mulighed, at der efter Attestens Udstedelse skulde kunne foretages en Opskrivning af Skylden i Henhold til Pantebrevet, er saa ringe, at man sikkert kan se ganske bort fra den. Det vil ikke kunne ske for Pantebreve, der efter deres Indhold afdrages, og det vilde da kun kunne tænkes at ske med Hensyn til Pantebreve, som efter deres Indhold ikke afdrages, men hvor der dog er afbetalt et Beløb, som Debitor paa ny ønsker at laane og faar til Laan igen, uden at der i den Anledning gives Pantebrevet Paategning om Afbetaling og fornyet Laan. En saadan Transaktion vil i Praxis kun yderst sjældent forekomme.

ad § 1. Som nyt Stk. 7 kunde ønskes tilføjet: „Saafremt flere selvstændigt vurderede Ejendomme før den 1. Juli 1940 helt eller delvis har været behæftede under eet, betragtes de ved Anvendelsen af Reglerne i Stk. 4 og 5 som en samlet Ejendom“. Det vil ofte være Tilfældet, at flere Ejendomme, der er vurderet til Ejendomsskyld hver for sig, udgør et Hele, men at Ejeren dog kan have gode Grunde til at lade dem vurdere hver for sig. Skattemæssige Hensyn spiller næppe i saa Henseende nogen Rolle, men det kan tænkes at have Betydning, hvis en af Ejendommene af en eller anden Grund skal afhændes. Saa længe de er samlet paa een Haand, kan det være af Betydning for Ejeren at kunne pantsætte dem under eet, da han kun paa denne Maade kan opnaa Laan. Der tænkes herved paa Tilfælde, hvor f. Eks. en Købmand foruden sin Købmandsejendom ejer en tilstødende Grund, som benyttes af ham i Tilknytning til Virksomheden i en anden Ejendom, men som dog ønskes holdt vurderet for sig med den Mulighed for Øje engang i Tiden at udnytte den selvstændigt. Skulde